

Comentariul poeziei In Gradina Ghetsemani scrisa de Vasile Voiculescu- a treia parte

Aristotel atribuia procesul inaltarii, "curatirii de patimi" intamplarii tragice. Crucificarea din iubire pentru Dumnezeu si pentru oameni este o astfel de intamplare tragica.

Omul Isus infricosat de destinul pe care il cunoaste - moartea cumplita prin crucificare -indragind viata de pe Pamant se lasa ispitit de gandul de a amana clipa Isus, fire dumnezeiasca si fire omeneasca unite in chip tainic, va lupta si el, ca oricare om, cu ispita - o grea incercare din care se iese intarit

"Indoielile, nelinistile, luptele omului aspirand catre Divinitate" sunt obiectele poeziei lui V.V. scria T. Vianu.

Framantarea, durerea, chinul, nelinistea de intensitate nebanuita stari ale omului Isus provocate de zbaterea intre dorinta de amanare a clipei si vointa lui Dumnezeu total pe care trebuie s-o implineasca sunt exprimate in poezie printr-o varietate de mijloace artistice.

Un inceput abrupt ne biciuie atentia si ne pune in atingere cu temperaturi insuportabile:

"Isus lupta cu soarta si nu primea paharul...

Cazut pe branci in iarba se-mpotriva intr-una

Nu voia..."

Primul vers atrage atentia asupra tariei sale - lupta cu soarta. Dar e o lupta dramatica epuizanta fara de sfarsit exprimata prin verbe negative ("nu primea", "se-mpotriva", "nu voia") si intarita de adverbul "intruna". Gerunziile "tinand", "imbiind" exprima presiunea soartei. Dramatismul situatiei se citește pe chipul sau "alb ca varul" (manifestarea fiziologica a chinului interior) pe care "curgeau sudori de sange".

Autorul subliniaza intensitatea maxima a tensiunii prin superlativul exprimat de comparatie ("alb ca varul") pus in antiteza cu metafora ce concentreaza in ea o metamorfoza surprinzatoare "sudori de sange". Este potentata culminatia prin reluarea cu un epitet "amarnica-i strigare".

Incercarea, atitudinea lui se izbesc de vointa de neclintit a tatalui exprimata prin epitetele "mana nendurata", "grozava cupa... ce i-o aduce la gura". Lupta cu ispita ce vine din afara (pentru ca este si om - are si trup nu numai suflet) este exprimata prin epitete cu valoare de superlativ:

"Si-o sete uriasa sta sufletul sai rupa"

"Nu voia sa atinga infama bautura".